

КАНАДІЙСЬКИЙ ЕПАРХІЯЛЬНИЙ

ВІСТНИК

1934

В Свято Великої Надії.

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО З НАГОДИ ПРАЗНИКА ХРИСТОВОГО РІЗДВА ДО ВСЕЧЕСНИХ ОТЦІВ І ВСІХ ВІРНИХ НАШОЇ ДІЄЦЕЗІЇ

“У своє прийшов і свої Його не прийняли. Котрі ж прийняли Його, тим дав власть дітьми Божими статися” (Йоан 1. 11—12)

ДОРОГІ В ХРИСТІ:—

Вже друга тисяча літ минає як над вифлєсємськими полями засвітило дивне світло. Це був знак, що сталася надзвичайна подія: на долину сліз, де терня й босяки, між грішних людей, прийшов сам Бог, той предвічний Бог, “Його начальство на раменах Його. І миру його нема границі. Чудний, Світник. Бог кріпкий, Володар, князь миру, Отець будучого віку.” Прийшов між тих людей, які в більшості не вірили в правдивого Бога, не тужили за ним, а многі тяжко його зневажали:—прийшов Божий Син, як брат до братів: І “Слово тілом сталося і замінкало між нами.”

А прийшов Божий Син, у цім намірі, щоби побороти сатану, відбити в нього, ще від Адама й Еви, поневолений людський рід і привести його знову до родинного дому, небесного Віця. “Прийшов днес із небес, щоб спасти люд свій весь,” зняти з нього давню клятву й відчинити йому небо з вічним щастем. Боже слово сталося тілом, щоби принести нам добродійство Божого дитинства й участь у небеснім дідитві. Приходить “повне ласки й правди,” чого саме тоді людям було найбільше потреба.

Та рівночасно сталося щось неждане, неймовірне: люди не прийняли свого Спасителя: “в своє прийшов і свої Його не прийняли.” Зараз коло ясел поділився світ на два табори. Пастирі, три мудрці, навколінках заявляють Божій Дитині свою віру, складають з любові свої царі бо знають, у Нім

як Ірод, що жадний влади, відразу роздумує над тим, якби зглядати зі світа новонародженого царя.

Так було тому близько два тисячі літ, так є й нині. Одні вірять у Христа, люблять Його святу Церкву; другі не вірять, ненавидять Його, на своє нещастя. Для одних Христос, Богом, Спасителем, щастям і всім; для других предметом ненависти, насмішок, знаком, якому противляться, поборюють і хочуть скинути із престола свого Царя. А наслідки цієї боротьби: темнота ума і злоба серця; овоцем відкинення Христа й Його науки є зло в часі а нещастя у вічності. Світ, який відкинув Христа “цілий у злім.”

“Котрі-ж Його прийняли, тим дав власть стати дітьми Божими, віруючим в Його імя.” Приходячи на землю, приніс Христос Спаситель із собою для всіх людей великі добра, бо був “повний ласки й правди,” приніс свою небесну науку, щоб люди могли пізнати всю правду, потрібну до осягнення повного щастя, а рівночасно й ласку, поміч—силу, щоб всі могли добути собі те щастя-царство, “приготоване від заложення світа.”

Правда й ласка, Боже дитинство й небесне дідство, слава Богу на висоті, мир на землі між людьми — це суть ті великі різдвяні дарунки-скарби, якими збогачувалися все ті, що увірили в Христа і Його прийняли.

Нинішній світ викинув Христа майже з усіх ділянок життя; не дивно проте, що всім нині зле. Економічна криза, заговори, страйки, пригноблення, вказують на хоробливий стан світа. Укладають пляни, скликають конференції, радять, шукують ліку. Для нас віруючих один лише лік: Приняти Христа з Його небесною наукою. Приняти самому, прийняти до родини, прийняти до суспільності. Нехай буде “з нами Бог,” щоб вчив нас правди, щоб потягав усіх до добра, до справжньої краси, а головно до любови. Де любов, там нема ненависти, ні кривди, ні насильства, ні голоду, ні зради. А жерелом любови це Христос, Воплощена Любов. Тож треба, щоб світ прийняв Христа, а мінся ненависть, несправедливість, і всяке зло.

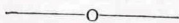
Браття й Сестри! Прийміть Дитяtko Боже до своє хати, до свого серця. Нехай Воно царює над кожною нашою родиною і над цілою Україною.—

З нагоди празника Христового Різдва складаю всім Всечесним Отцям і вірним сердечні побажання обильних небесних і земських дарів від нашого Христа Спасителя.

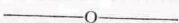
ХРОНІКА ДІЄЦЕЗІЇ

- 1934.
11. лютого, нед. **мясопусна**.—Відвідини церкви св. Володимира і Ольги, Вініпег, Ман.
14. " Конференція Їх Преосв. до укр. питомців в семінарії в Едмонтоні.
25. " нед. 1. П.—Відвідини церкви св. Йосафата в Едмонтон, Алта.
4. березня, нед. 2. П.—Відвідини церкви св. Покрови в Вініпег, на вечірні відвідини церкви св. Николая, Вініпег, Ман.
11. " Відвідини церкви св. Володимира і Ольги, Вініпег, Ман.
17. " Відвідини церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кільдонан, Ман., і арх. Сл. Б. для молоді.
24. " Арх. Сл. Б. для молоді в церкві св. Николая, Вініпег.
5. квітня, великий четвер.—Свячення Мира у церкві св. Володимира і Ольги, Вініпег, Ман.
8. " **Воскресення Хр.** Арх. Сл. Б. в Вікторія Парк (Ст. Андрус) Ман.
15. " нед. **Томина**.—Арх. Сл. Б. в церкві св. Йосафата, В. Торонто, Онт. з нагоди ювілею Парохії.
22. " нед. **Мирон**.—Арх. Сл. Б. в церкві в Брентфорд, Онт. Вечером Архидієцесійське Посіщення церкви в Веланд, Онт., а в понеділок Арх. Сл. Б.
30. " Початок майських Богослужень, в яких взяв участь Преосв. Єпископ (в церкві св. Николая, Вініпег).
6. травня. Участь Їх Преосв. в майських Богослуженнях в церкві св. Покрови в Вініпег, Ман.
7. " Засідання звичайне Єпископської Ради.
17. " **Вознесення Г.**—Архидієцесійська Сл. Б. в церкві Вознесення в Вініпегозіс, Ман. Пополудні архидієцесійське посіщення церкви Рождества М. Б. в Вініпегозіс (на фармах).
20. " Нед.—Арх. Сл. Б. в церкві св. Николая, Вініпег, з нагоди Празника.
27. " **Сошествіє св. Духа**.—Арх. Сл. Б. в Портеджляпрері, Ман. і заложення торжественне св. мощей на вел. престолі.
28. " **Пр. Тройці**.—Сл. Б. і архидієцесійські відвідини церкви в Комарно, Ман. Пополудні арх. відвідини церкви в Фолей, Ман. (годо Гавришга). Преосв. владн. участь в

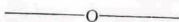
3. червня, нед. **Всіх Святих**.—Арх. Сл. Б. в Гімлі, Ман. Пополудні арх. Посіщення церкви в Арнес, Ман (коло Ноги).
10. " **Празник Пресв. Евхаристії**.—Арх. Сл. Б. в Роза, Ман.
16. " Сл. Б. і Арх. Посіщення церкви в Греню, Ман. Пополудні арх. Посіщення церкви в Венлав, Ман.
17. " **Нед.**—Посвячення церкви і Арх. Сл. Б. в Келд, Ман. Вечером Арх. Посіщення церкви в Давфін, Ман.
18. " Попеділок пополудні арх. Посіщення церкви в Тутсейд, Ман.
24. " **Нед.**—Сл. Б. і арх. Посіщення церкви в Талберг, Ман. Пополудні арх. Посіщення церкви в Брокенгед, Ман.
28. " Свячення на діаконів: Й. Пуляка; А. Роборецького, Н. Сірого, в церкві св. Николая в Вініпег, Ман.
30. " субота, Арх. Посіщення церкви в Богдан, Ман. Пополудні Арх. Посіщення церкви в Куліш, Ман.
1. липня, нед. Архиперейське Посіщення церкви в Валеї-Рівер, Ман. (в місті). Пополудні Арх. Посіщення церкви в Ешвіль, Ман. Їх Преосв. захорували і мусіли остатися в шпиталі в Давфін.
18. " Свячення діаконів: Н. Сірого, Й. Пуляка і А. Роборецького на священників, в каплиці Їх Преосвященства в Вініпег.
- 4 вересня звичайне засідання Епископської Ради.
7. жовтня, нед.—Арх. Сл. Б. і свячення діаконів: М. Ханаса, ЧСВВ і Сіянчука ЧСВВ на священників в церкві св. Йосафата в Едмонтон, Алта.

21. червня, 1934 помер в Мундер, Алта. о. Софроній Дякович, ЧСВВ. в 46-ім році життя, а в 21. році священства. В.Й.П.

Їх Преосвященство Кир Василій написали: "Пастирське Слово з нагоди Воскресення Хр., а поміщене в "Українських Вістях" в ч. 14. з 4. квітня, і Пастирське Послання, з нагоди св. Ювілею, поміщене в "Українських Вістях" ч. 25, з 20. червня; (обіжник до духовенства в справі Ювілею, видруковано осібно).

Проситья Всечесних Отців принагідно оголосити вірним: Диспенза на великий піст в р. 1935 та сама, що минулого року. Пригадується всім, що в кожду п'ятницю в році (крім загальниць) належить повстриматися від м'ясних страв.

Нові питомці прийняті до семенарії в р. 1934:

В Едмонтон, Алта.—

Вп. В. Єлшняк.

Вп. І. Томчук.

Вп. В. Дуриба.

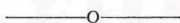
В Монреаль:

Вп. І. Кришталович.

В Торонто:

Вп. В. Фірман.

Всіх питомців—богословів 25.

У Львові вийшла книжка: “Божа наука,” катехизм христ. католицької віри, на основі Біблії, накладом Археп. греко-католич. фонду, сторін 177, формату догідного, з численними гарними образцями на гарнім папері, коштує з поштою 35ц. Можна набути в Єпископській Канцелярії.

Дуже поручаємо цей новий гарний катехизм.

Єпископська Канцелярія.

